

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

§. LIX. Plura in ea rem enumerantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

dique testa gestare eum necesse fuit, cum ob confertæ multitudinis addensatum agmen via illi aliàs, quò functiones vocabant, non patuisset. In ipsa urbe Genua, in qua tamen laboribus Missionum operam non dederat, cum ad Ducis Palatium eundem esset, lecticâ clausum gestare oportuit, & per portam non consuetam prodire, ut sic pia innumerabilis Populi, qui præ foribus majoribus expectabat, aviditas frustraretur; & cum etiam hanc solertiam notassent aliqui, secuti lecticam, obviis omnibus indicabant, Patrem sanctum eâ vehi.

§. LIX.

Plura in ea rem enumerantur.

ET quamquam hæc tanta venerationis cultusque argumenta nullo non loco ei exhibebantur, nullibi tamen majora, quàm in locis ad omnem morum elegantiam institutis; nec ea à plebe tantum infima deferebantur, sed viri feminæque nobiles, illustres, Magistratus, Principes etiam supremi, sacri Præsules, Patres Purpurati, in eo simili ratione colendo certabant, quòque illo utebantur familiarius ac crebrius, tanto majora in ipsis incrementa hæc æstimatio, ac reverentia sumebant. Hinc Purpuratus non nemo magni nominis, cum diuturno examine omnem ejus vivendi rationem explorasset, asserere non dubitavit uni alicui de Societate, si ipse ad Supremi Pastoris culmen eveheretur, à morte P. Pauli, nulla ratione habitâ tot diplomatum, quæ eâ causâ Pontifices priores ediderunt, confestim illi Sanctorum honores decreturum. Fuit è Cardinalibus Episcopis aliquis, qui nudipes, injecto in collum laqueo,

queo, velut alter S. Carolus Borromæus, ad urbis portam cum toto Principis Ecclesiæ Sodalium Collegio ad eum excipiendum se contulit, & cum illi Cruci affixi Servatoris simulacrum porrexisset, positus humi genibus rogavit, ad se prius, tanquam maximè indigum, quàm suas ad Oves verba faceret. Alius Episcopus ad Aram facienti minister esse voluit: alius suis manibus abluere illi pedes; iterum alius publico in foro multa iisdem oscula libare; neque Pater, rubore suffusus, omni suo conatu ac precibus efficere potuit ut abfisterent. Bononiæ, & alibi adhuc viventis effigies plures formatæ sunt, & testem habemus qui asserat, se plures spectasse, qui positus ante illas genibus preces funderent. Respublica Genuensis trirerem illi peculiarem destinavit, quâ Liburnum, aut quoquò placeret, veheretur. Sæpius illum naves bellicæ machinarum curulium fragore salutârunt. Multæ communitates concordibus suffragiis statuerunt parentare illi publico nomine, & compluribus Sacrificiis peractis mox atque mors ejus ipsis esset nuntiata: quin alicubi saxum erectum est cum epigraphe, quæ Sacræ Expeditionis ibi peractæ, & ferventium Concionum memoriam ad posteros transmitteret. Quis jam non videret, quàm constantis solidæque virtutis virum honores isti exigerent, qui in illis non vacillaret, aut evanesceret? & tamen assiduus vitæ ejus arbiter P. Pinamontius certos & securos nos reddit, Patrem Paulum omni hoc honorum apparatu tam parum captum, aut unquam lætatum fuisse, quàm si marmoreæ statuæ esset exhibitus. Ut animum suum adversus similes vanæ æstimationis ac gloriæ insultus obarmaret, altè in illum demiserat dictamen, quod in nno schediasmarum suorum his verbis exprimit: Ut excitarem me ad contemnendam mortalium æstimationem, perpendi, &

di, & affectus sum DEO juvante, quàm verum sit illud S. Francisci Assisiatis effatum, tantum valere hominem quem libet, quanti illum DEUS facit, & non amplius. Ab hoc aestimari, satis est; unde curabo cuivis alteri ignotus esse: Videri magnum, & non esse, vanitas est: esse, & videri, veritas est: esse, & non videri, Sanctitas est. Sic ipse. Atque ut tanto altiùs animo imbiberet sensum tam solidè pium, diu descriptam in charta, & ad lectuli sui caput affixam habuit illam Christi Servatoris gnomen. *Quod altum est hominibus, abominatio est apud DEUM.* Tot de plausibus, quibus celebrabatur, nunquam jactare se, nunquam verbum ullum facere auditus est: si quis verò alius mentionem de illis fecisset, mox sermonis filum abrumpere studebat. Aliquot viri feminæque illustres non ob aliud ad eum literas dabant, quàm ut vicissim alias ab ipso acciperent, pietatisque studio fervarent. Ubi pius horum dolus Patrem advertit, responsis deinceps supersedit, notam parum urbani penitus non veritus. Eminentissimus Rossetus, Præsul Faventinus, jussit typis vulgari res præclare per Diœcesim in Excursionibus pro DEI gloria gestas, & ejus rei executionem mandavit Sacerdoti in paucis pio ac docto. Rescivit id Pater Segneri, moxque omni diligentiam præcavit, ne quidquam ederetur de variorum ægrorum, qui suis liberati malis dicebantur, percuratione. Quando perniciosi errores, & libri, adversantium ipsi Quietistarum summa autoritate proscripti sunt, credebant aliqui, Patrem de successo illo gratulantium encomia ac studia expetiturum: at è diverso nemo non viri summam modestiam obstupuit, tam eo successo non triumphantis, ut ne tantillo quidem indicio privati animi sensum proderet. In oppido Clavario finitâ sacrâ Excursionem pictus fuit in muro, omnium oculi

exposito.

exposito, eo habitu, quo in Pœnitentium supplicatione prohibat. Aliquot abinde mensibus, rogatus à Nobilibus Genuensibus, rediit eodem Pater ad restaurandam Excursionem: cùm ejus oculos pictura illa subiit. Erubuit vehementer Pater, & cùm pridie quàm inde proficisceretur, loci Magistratus ad eum accessissent, gratias acturi, & omnia, quæ possent, delaturi obsequia, Pater omnium loco favorum (cùm priùs sponsonem extorsisset non negandi ipsi, quod peteret) id unum petiit, ut picturam illam abolerent. Quando concordibus Populorum vocibus vocabatur Pater Sanctus, & per compita, ac fora clamabatur: Quis vult emere Canticum Patris sancti? dum turbæ quantâ poterant submissione positus humi genibus eum venerabantur, cuncta hæc effectum in eo alium nullum producebant, quàm ut molestiam facefferent, & ipse talia factitantes increpando abstinere juberet.

§. LX.

Sui contemptum passim venatur.

Mira etiam fuit animi ejus libertas, quâ in cunctis suis actionibus utebatur, nihil unquam eorum occultans, quæ apud minùs prudentes aliquid de ejus æstimatione deterere poterant. Cùm corpore esset satis vasto magnisque tam mentis, quàm corporis laboribus animarum bono exhaustus, cibo opus illi erat copiosiore. Hanc ille necessitatem haud quaquam obtegebat, nec videri ulla ratione volebat severis se jejuniis macerare, sed palàm in aliorum oculos fumebat id quod reparandis viribus necessarium existimabat. Et cum aliquando cum Feminis nobilibus